

De blyde welkomst, van een soldaat by zyn vrouw

bron

De blyde welkomst, van een soldaat by zyn vrouw. J. Wendel en Zoon, Amsterdam 1819-1842

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_bly001blyd01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

**De blyde welkomst,
van een Soldaat by zyn Vrouw.**

Op een Fraije Wys.

1.

Ik zal met liefde iets gaan zingen,
Het geen kortlings is geschied,
Hoe dat een Vrouw zeer onverwagts,
Werd bekroond met liefde kracht.

2.

Een Vrouw zeer jong was uitverkoren,
Leefde met haar Man in vree,
Hy wierd gerukt uit haren zei,
Door de Fransche Lotery.

3.

Hy moest naar het Slagveld trekken,
Met veel droefheid en hartzeer,
De vrouw riep God myn dierbaar pand!
Trekt gy nu uit het vaderland.

4.

Hy wierd gekwetst met veel wonden,
Gevangen naar Moskou gebragt,
Dertien jaren moest hy lyden,
Tot dat God weer uitkomst gaf.

5.

Dikmaals dacht hy met veel wenschen,
Vrouw hier zit uw lieve man,
Maar God die alles hoord en ziet,
Verlaat toch zo een Huwelyk niet.

6.

De vrede was in het Land besloten,
Hy kreeg zyn Paspoort of Congee,
Verlangde naar zyn vrouw en kind,
Met veel liefde heel gezwind.

7.

Het was op een zondag en morgen,
Dat zy na de Kerk kon gaan,

Daar wierd geklopt al aan de deur,
Ziet de vrouw kwam aanstonds voor.

8.

Ziet wat zag zy voor haar oogen,
Een Soldaat zeer zwaar doorwond,
Met krukken zag men hem daar staan,
Met zyn oogen vol getraan.

9.

De vrouw sprak vriend komt gy binnen,
Zy haalde eten by de hand,
Hy sprak ja met veel getier,
Ik ga naar myn vrouw met veel plaizier.

10.

De vrouw sprak mogt ik eens aanschouwe
Zoo myn lief en waarde man,
Maar myn hoop wordt niet geteld,
Hy is gesneuveld in het veld.

11.

Vrouw verblind u zoo de oogen,
Kent gy dan myn stem niet meer,
Och roept zy myn lieve man,
Zie ik u hier voor myn staan.

12.

Draag gy nog liefde als voor deze,
Sprak de man uit liefde groot,
Want ziet myn blissure aan,
Die ik in het Slagveld heb ontvaan.

13.

Ach lieve man myn bloem van waarde,
Ik weet gy zyt myn waarde pand;
En myn gebed is nu verhoord,
En myn droefheid is gesmoord.

14.

Dus menschen lief denk nu eens aan,
Wat deze man heeft uitgestaan,
Hy leef gerust met vrouw en kind,
Zoo men hier nu ondervind.